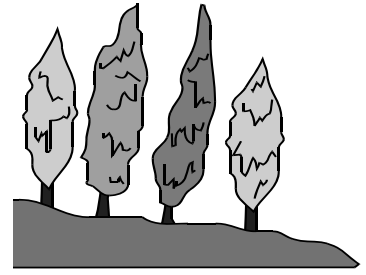

טוטים

עלון קיבוץ בית-השיטה

אגדה

עמית הגלעדי

הקדוש-ברוך-הוא שאל אותנו: "איזה עץ היית רוצה להיות?" הוא שתק. אחד הנשאלים הקודמים אמר, שהיה רוצה להיות עץ שעליו הם שטרות של דולר אחד. אליו זה לא דיבר. הוא חשב בהמחאות של מיליונים.

נשאל אחר השיב שהיה רוצה להיות עץ רך, כזה ששומרים עליו היטב בסערות החורף. זה לא מצא חן בעיניו. בדמיונו הוא אכל סופות טורנדו לארוחת הבוקר. אחת הנשאלות ספרה על רצונה להיות עץ שצומח ליד נחל. מקום מפלט לאנשים עייפים. הוא חייך לעצמו. הוא העדיף להיות אתר המוני של עלייה לרגל. מינימום כמו בית המקדש. ורצוי השלישי.

מלך מלכי המלכים שאל אותנו שוב: "איזה עץ היית רוצה להיות?" הוא השתעל ואמר: "אני רוצה להיות העץ שאתה - אלוהים כל-יכול. תתחכך בו כדי לגרד את הגב הקדוש שלך. אני רוצה להיות העץ הכי נשגב שהיה אי פעם. אני רוצה להיות עץ שצמרתו מביטה בכוכבים מלמעלה. אני רוצה להיות עץ העצים".

בסוף הוא שובץ להיות עץ פיקוס. זה לא שהוא מתלונן, אל תבינו אותו לא נכון. הוא בהחלט מרשים למדיי, אחד הגדולים ברחבי הקיבוץ. אז למה הוא מרגיש צביטה קטנה בלב הגזע שלו? ומה פשר הקנאה בציפורים הזריזות שעפות סביבו? הוא רוצה להיות עוף חול.

בעצם, הקטע שכתבתי אינו עוסק כלל בעץ. הוא עוסק באדם כלשהו. אדם שתמיד רוצה יותר מכפי שנחוץ לו. יותר מכפי שהוא צריך. יותר סנטימטרים, יותר חברים, יותר רכוש, יותר אהבה וכדומה. מצחיק.

הרי אם יישב רגע אחד בשקט, בלי טלוויזיה, רדיו או עיתון, יגלה שהכול בסדר. פשוט כך. הכול בסדר ברגע זה ממש. אולי אתם מכירים אותו? אני מכיר אותו היטב, הוא מתגורר גם בתוכי.

ט"ו בשבט תשס"ט

למה נרצץ החג בחמישה-עשר 2022?

ט"ו בשבט לא היה קיים בימי התנ"ך, ולא נזכר כלל במקרא.

רק בימי בית שמואי ובית הלל החלו לדון מתי יש לקבוע את ראש השנה לאילן.

בית שמואי ובית הלל היו 2 אסכולות של חכמי ישראל שראשיתן במאה הראשונה לפני הספירה. בית שמואי טענו שהמועד המתאים הוא ב-1 בחודש שבט, ואילו בית הלל מצאו את התאריך 15 בשבט כמתאים יותר. החלטה זו הייתה נחוצה לצורך קיום מצוות המעשר, לפיה מצווה על כל אדם להפריש מעשר מפירותיו. ההלכה נקבעה לפי בית הלל.

חכמינו אמרו כי חמישה-עשר בשבט הוא בערך המועד שבו מפסיק העץ לשתות ממי השנה שעברה, ומתחיל לשתות ממי השנה החדשה. כך נקבע יום זה כראש השנה לאילן. מכאן נולדה האמונה כי זהו גם יום הדין של האילן, שבו נקבע גורלו, כפי שנקבע גורלם של בני האדם בראש-השנה.

מה עושים בחורף? פינה לגינה

דפנה פרח

בעונת החורף צמיחת הפרחים התרבותיים - מועטה. עיקר הצמיחה היא של פרחי העבודה בגינה מתמקדת בניכוש עשבי-הבר ותיחוח האדמה. התיחוח נועד לאוורר, וכן לסילוק נביטת עשבי-הבר. צמיחת העשבים היא במחזוריות של 3 שבועות לערך. רצוי לגזום את ענפי-השיחים הארוכים, בעיקר של שיח הבוגונביליה, כדי למנוע השתופפות השיח מרוחות החורף. בסוף ינואר, תחילת פברואר, יש לגזום את ענפי הוורדים עד הפרק, כך, באביב יתחדש הוורד עם ענפים בריאים ורעננים. ימי הקרה מעודדים את צמחי-הפקעת להוציא את עליהם, ובהמשך - את פריחתם. בימים אלה ניתן לראות את כותרתם הלבנה של הנרקיסים, ועוד מעט יפרחו גם הנוריות והכלניות, שיעטרו את גינותינו בצבעי אדום-כתום. בעונת החורף, כשהעצים הנשירים ערומים, הגינה מגורפת ונקייה, והדשא מנמנם בגווני יום צהוב - זה הזמן להתבונן, לדמיין, ולתכנן את השטח לקיץ הקרוב.

ט"ו בשבט הגיע ועימו צעדת בית-השיטה (שבט 7.2)

מהשעה 9.00 עד 11.30 יעמדו לרשות החברים אוטובוסים שיסיעו את המטיילים מהעיגול לבריכת תל- יוסף. משם - הליכה רגלית ב'שביל הנוף'

ימי הקרה מעודדים את צמחי הפקעת להוציא את עליהם, ובהמשך - את פריחתם.

כבר עתה ניתן לראות פה ושם את כותרתם הלבנה של הנרקיסים, ועוד מעט יפרחו גם הנוריות והכלניות, שיעטרו את גינותינו בצבעי אדום-כתום. בעונת החורף, כשהעצים הנשירים ערומים מעליהם, הגינה מגורפת ונקייה, והדשא מנמנם בגווני חום צהוב, זה הזמן להתבונן, לדמיין, ולתכנן את השטח לקיץ הקרוב.

בין שבת לשבת תשס"ו

יהודית פלד

כביש מתוח

ובאותם ימים מתוחים נמתח כאן כביש שחור משחור. ואפילו העלים הזהובים שנשרו עליו בבוקר יום גשם נדיר, לא הצליחו להסיר את כובד השחור. למחרת, קושטו שוליו בצבעי אדום-לבן, כחול-לבן, ועכשיו כבר נראה המקום כה יפה, אמרו, ממש כמחנה צבא.

בחירות

וגם בחירות היו כאן ממש באותם הימים. ריטואל קבוע שחוזר אחת לחמש שנים, כשהתוצאות ידועות מראש. יש מי שמנסה להביא בשורה אחרת, כך הוא חושב, ויש 'סימוסים' לעידוד המצביעים, ויש כרזות בשולי הדרכים, וניירות רבים עפים ברוח, וראיונות, והבטחות, ונדמה כי הכול מתחדש ומחר יהיה בוקר חדש, ו" yes we can" ... וכשהכול מסתיים וחוזר לסורו ושגרתו, אנחנו יודעים כי את המנגינה הזאת אי-אפשר להפסיק, ותמיד נמשיך לשיר, (כי אי-אפשר אחרת), נומה-נומה עמק תפארת אנו לך משמרת...

רקפת

בפינה שכוחה ראיתי רקפת דקה ועדינה שלא השפילה את ראשה, והגיחה ויצאה מבעד למעבה בטון כבד שהונח על צווארה. וכמו אמרה לי בהתרסה: ראי, מה אני יכולה... ואת?

באנו חושך לגרש

חג חנוכה כבר עבר. אבל עומר נכדתי, ממשיכה לשיר בימים אלה ביתר-עוז ועוצמה את "באנו חושך לגרש", ואינה מרגישה איך היא עצמה מגרשת שוב ושוב את החושך שסביבה, מאירה כל פינה אפלה בעליזותה.

גיוסים ומילואים

לפני כחודשיים השכמנו קום לגיוס של שבת. איתמר שהיה כאן בחופשה שאל לתומו: "סבתא, מה זה גיוס?" ניסיתי להסביר את פשר המילה המוזרה הזאת. אמרתי: "זה להתנדב לעשות משהו בשביל כולם".

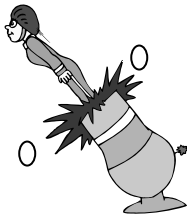
"איפה כולם?" שאלה עומר בת השלוש כשגייסו את אביה למילואים. ואח"כ שיננה לעצמה: "אבא גיא במילויים". גם החבר שלו נסע למילואים. גם סבא במילואים, נוסע על אוטו גדול-גדול. וגם דוד אורי במילואים... "מה עושים במילויים?" שואלת עומר ואני מחפשת לשווא תשובה פשוטה.

היונה

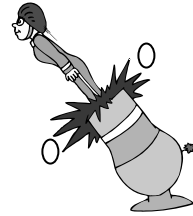
גנון "הדס", יוצא לטיול. ליד בית הטבע לשעבר מגלים הילדים - יונה מתה. "מה אתם חושבים קרה לה?" שואלת הגננת רונית. "אולי ירו בה טיל", אומר אחד הילדים. "לא זה היוונים הרגו אותה", משער ילד אחר.

לא נכון, זה המכבים", מוחה ילדה זהובת שיער. ועומר הקטנה אומרת ליונה: "יונה, קומי יונה, קומי, יונה קומי כבר, אל תשני....

מנוע טורבו

ראיון סיום עם רחלה עפרוני

לחזק בכל חג את המוטיבים המקומיים, הייחודיים, של בית-השיטה. אני חושבת שצריך לשמור על המסורת שלנו, ולהנחילה לדורות הבאים. זה הערך המוסף של המקום הזה שבזכותו בוחרים לגור דווקא כאן. על פי תפיסה זו חג ה-80 התבסס רק על חומרים מהעבר."

רחלה מדברת בשטף ובביטחון: "המטרה שלי הייתה לשתף את כו-ל-ם, ללא הפרדה של גיל או מעמד. כולם הוזמנו לתרום ולהיתרם. התנגדתי לערבים שהוגדרו לשכבה מסוימת. עצם הערוב חסך עלבונות, ויצר שותפות מקיר לקיר. גם לפאב מוזמנים כולם, צעירים ומבוגרים. בעיקרון: התרבות מיועדת לכול!"

- אחרי כמעט 7 שנים, במרץ והתלהבות כאלה - את לא עייפה?

"בכלל לא! אני מרגישה שזכיתי בתפקיד מרתק, מצמיח, ומחזק. תפקיד שהציב בפני הרבה אתגרים והתמודדויות. נהייתי מאוד מהציבור, מההיענות, מהפרגון. קל לי יותר, כי אני רואה את הדברים באופטימיות, אני לא נשברת. גם הפתיחות הגדולה של חברי בית-השיטה כלפי התושבים סייעה בידי. התושבים השתלבו בכל רמות העשייה, ומסתבר שהציבור היה זקוק לדם חדש. זה אינטרס משותף."

- עכשיו דנים בתקציב 2009. מה דעתך על ההצעה לצמצם את תקציב התרבות?

"אני מתנגדת בכל תוקף לכך! בית-השיטה צריכה להבין שהייחוד שלה הוא בתרבות

היא קשורה לבית-השיטה. קשורה מאוד! לאחר שעשתה סיבוב 'בחוף', התנסתה בצורות חיים אחרות, חזרה לקיבוץ חדורת אמונה בחיי השיתוף. זו רחלה עפרוני בן-ששון, המתעקשת על שמה הראשוני-קיבוצי. במשך 7 שנים עשתה את הבלתי-אפשרי: הלכה נגד האווירה העכורה שנוצרה במהלך השינויים, ועיצבה את חיי התרבות בתנאים חדשים, על אפם וחמתם של הפסימיים, החשדנים, והאדישים. בפגישה הראשונה שלה עם צוות חג זרקה לה אחת החברות: 'מאיפה יש לך את החוצפה הזו להאמין שעוד יהיה כאן משהו?!' אך היא לא נרתעה. שתקה והמשיכה. "אני אופטימית בטבעי, אומרת רחלה, רק מי שמאמין שהוא יכול - יכול!" כך, עם מנוע הטורבו שלה, סחפה מאות חברים ותושבים לעשייה משותפת, והחזירה לבית-השיטה את הסומק ללחיים.

חוץ ממוטיבציה אדירה, היה לרחלה יתרון נוסף בכך שניהלה את נושא השכרת הדירות - כובעה השני. "כבר בהכרות הראשונית שלי עם התושבים, אומרת רחלה, הודעת לי להם שהם שותפים שלי בתרבות. נתתי להם תחושת שותפות, ונענית ברצון". צוותי החגים נבנו מחדש משילוב של תושבים וחברים שהאמינו בדרך. כל החגים נחגגים במועדם ובמלואם (כולל החגים החקלאיים - ט"ו בשבט, טקס העומר ושבועות) באווירה של נתינה לכלל. "הקפדתי, אומרת רחלה,

"במיוחד לאורי גל שהיה לצידי מכיתה ט'
וימשיך עם הצוות החדש, בית-השיטה חייבת
לו הרבה תודה והערכה. לשונה על המסירות
והעזרה, לישראל שגיא - רכז המחסנים,
לחברת-הילדים ולכל אנשי בית-השיטה -
שוב תודה רבה. נהניתי מאד מהמפגש
האנושי.

ואחרון חשוב וחביב למשפחה שלי, לבנות
ולטל שמהם שאבתי את האנרגיות לעשייה,
והם ששילמו את המחיר על היעדרותי
מהבית. מחבקת ומודה.
להדס גפני ולעמיחי אני מאחלת דרך צלחה.

*

חברת בית-השיטה מודה לרחלה על תרומתה
הרבה לחיזוקי חיי החברה והתרבות, ומאחלת
לה הצלחה בהמשך הדרך!

רחלה משאירה אחריה צוותים לכל
החגים, מחסנים מסודרים, ציוד חדש,
ומודה לכל הציבור על התמיכה והפרגון:

מזל טוב
לשוש דוד בר
להולדת נכדה - נילי
בת למיכל ואיתי אלמוג-בר
במודיעין
לסבתא-רבה
מרים ברונשפיגל
ולנמרוד ברכות חמות

מזל טוב
לעדה כהן
ליגאל שפר
להולדת הנכד - סתיו
בנם של מתן וטנוס בקנדה
צרו ברכות
לכל המשפחה

מזל טוב
ליעל ואילן סתוי
להולדת הנכדה - נועם
בת לדקל וורד
בבאר-שבע
שפע ברכות
לכל המשפחה

מזל טוב
לדיתה שרגא
ולרועי זכרי
להולדת הבת - נגה
לסבאים **שולה ויעקב שרגא**
שפע ברכות
לכל המשפחה

תחבורתי

עמיקם סבירסקי

כמה נתונים על מבצע "שיקום תשתיות"
שנעשה לרגל שנת ה-80 לבית-השיטה

שלב א':

תשתיות ביוב

הונחו קווי ביוב חדשים בהיקף של 1,050 מ', מהם 700 מ' (8 צול) בהרחבה, ו-350 מ' (6 צול) בישוב הוותיק. כתוצאה מפעילות זו נפתרו כל בעיות הביוב בישוב הוותיק, והונחה תשתית ביוב חדשה להקמת השכונות העתידיות שייבנו בתוך "הקו הכחול".

בנוסף, נתנה תשובה להרחבה הקהילתית ע"י קו ביוב חדש ממזרח, במגמה להסיט את ביוב השכונה אל מחוץ למערכת הביוב הישנה של הישוב הוותיק.

חניות

במהלך הפרויקט נבנו כ-3,250 מ"ר חניות חדשות, שהוסיפו מקום מסודר לעוד 250 מכוניות.

כבישים

קורצפו ונסללו כבישים חדשים בכל רחבי המשק בהיקף של 3,100 מ', כולל צביעת שוליים ומדרכות.

תודות גדולות לשלמה אוהיון על עזרתו הרבה בליווי הפרויקט.

נלבישך שלמת בטון ומלט

אפרת שלם

אתמול אמרה לי איל הנכדה של דליה וניצן, שמעכשיו לא צריך לשיר "בית-השיטה קיבוץ גדול, איה-איה-הו", אלא "בית-השיטה היא עיר גדולה", וזה ממחיש את ההבדל הפיזי והתפיסתי של החיים שלנו היום.

הדור הרביעי לא יידע מה זה ללכת בבוץ, מה זה לנסוע על מדרכות שבורות, לא יידע שפעם איש לא חלם על מדרכה או כביש. אבא שלי בנה בעצמו מדרגות מבוץ כדי שנוכל לטפס מהשביל אל החדר.

הדור הרביעי נולד לאורבאניות, לעומס תנועה על כבישים, להצטלבויות, לתמרורים, לסכנה בחציית כביש - מי פילל??

כמו שכתוב בשיר "נלבישך שלמת בטון ומלט" - כך הרגשתי כשראיתי את המכבש ומכונת האספלט הענקיים מלבישים לנו את הקיבוץ. וליד המפלצת השחורה והמפויחת עמד עמיקם, שהגיע בין קאסם לפצמ"ר, עם מטאטא ביד וניקה את פירורי האספלט שעפו לצדדים.

אז, אנחנו כולנו מודים לו ולצוות הפנימי של בית-השיטה, לדני עטר ולצוות המקצועי שלו, ויודעים להעריך את תשומת-הלב הניתנת עכשיו גם לישוב הוותיק, את ההשקעה האדירה והביצוע המושלם. מעכשיו נשיר "בית-השיטה היא עיר גדולה", וזה דווקא מוצא-חן בעיניי....

הוקרא בטקס חנוכת הכביש הפנימי

בית-השיטה

מברכת את דני עטר

על בחירתו לקדנציה נוספת,

ומאחלת לו שיתוף פעולה

הדוק, עבודה פורייה,

והישגים משמעותיים

באזורנו! י י ש ר כ ו ח !

סולו סולו האסולה

תמר אדר

בשנות החמישים המציאו "פטנט" חדש: חצבו בזלת. זלמן פרח והבזלת הצילו את ילדותנו משקיעה בבוץ. פזרו והדקו בזלת. הדרכים הראשיות במחנה נסללו, לא כבישים, אבל משהו. והעגלון, שנהג בעגלה רתומה לזוג פרדות, מוביל כביסה מבתי-הילדים אל המכבסה - נשם לרווחה.

אחרי 20 "שנות בזלת", נוספו שכונות חדשות לחצר הקיבוץ, ואבנר, הסולל החדש, המציא את הכביש ההיקפי. בית-השיטה עוברת לעידן הזפת השחורה, מ"שכונת היער" עד המרפאה, וציר נוסף מקיף את "שכונת האגם", את "התאנים", גבעת בית-הספר, וכן הלאה.

אבל גם בית-השיטה, הפריפריה של הפריפריה, מתקדמת: רכבים, טרקטורונים, טוסטוסים, קלאב-קארים, קלנועיות, סקטים, אופניים - ומה לא, הכול מתגלגלים... גלגל לכל גיל, וכל גלגל רוצה כביש. ועל הכביש חניה ופנייה, וחציה, וגבשושיות, והכול זורם.

עמיקם סבירסקי, עם שורשיו בבניין, הרים את הכפפה, ועכשיו חצרנו נראית כמו לקוחה מתמונה של קנדינסקי: עיגולים, קווים, ריבועים, מלבנים, כחול, לבן, צהוב, שחור, אדום, לבן - חגיגה לעיניים. נשאר להודות לסוללים כולם. מי ייתן ולא נעצור והתנופה תמשך!

הוקרא בטקס חנוכת מערכת הכבישים החדשה

18.1.09

הכביש הראשון בבית-השיטה נסלל בראשית שנות הארבעים של המאה הקודמת. הורי החברים, שהיו מבוססים באדמת הבוץ של "עמק חרוד", בבואם לבקר את בניהם החלוצים בקיבוץ, יורדים היו מהרכבת הנוסעת לדמשק, בתחנת "שאטה", וצועדים במעלה הדרך, אל מחנה האוהלים על הגבעה, בקיץ חם, ובחורף בוץ עד הברכיים - אספו מגבית של כסף ותרמו לקיבוץ, שכבר אז נזקק לתרומות... הסלילה בעבודה עצמית של חברי בית-השיטה. חיים סבירסקי הבנאי, אבא של עמיקם (שעוד לא נולד) יצא לעבודה עם שבתאי, אריה וקסמן וכהן, עדין, נעים,

יוסף גדרון, עדי ושמריה ועוד חברות וחברים רבים, סללו כביש

מהמסילה ועד המוסך שהיה אז "קואופרטיב בית-שאן-חרוד". בשער

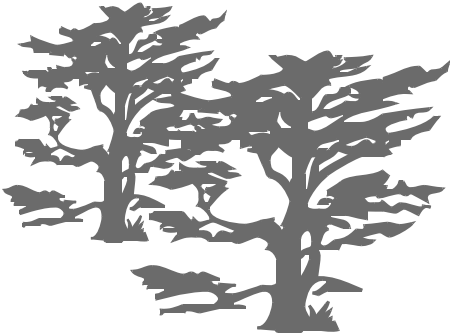
הקיבוץ - עמדת שמירה, שם נגמר הכביש, ומשם בוץ, בוץ, בוץ, כל החורף בוץ.

על הדרכים במחנה הייתה התנועה רבה: עגלות רתומות לצמדי פרדות, עגלונים, וטנדר אחד מוביל חלב ל"תנובה", וילדות לבית-חולים, ונהג אחד. להולכי הרגל בנה חיים סבירסקי מדרכות שהיו אף הן צנועות, רזות, מי זוכר את המדרכות שחיברו את שכונות המשק, מגורי החברים, עם בתי-הילדים וחדר-האוכל? בדיוק אותם המסלולים בהם עוברות הדרכים היום. הן היו בנויות מבטון: מעט מאוד מלט, והרבה חצץ. עליהן הילכו ילדי המשק יחפים בקיץ.

חיערות הגשם לבית-השיטה

פביו ומוניקה

פאביו (צוחק): "אנחנו כבר ותיקי מלחמות... עברנו את מלחמת לבנון השנייה בכרמיאל. אחרי הימים הראשונים נסענו לפתח-תקווה להורים שלי. עכשיו אנחנו רואים את המלחמה בעזה, וחושבים שאין ברירה, הערבים לא עמדו בהסכמים, וצריך לעשות משהו רציני. אבל אנחנו לא מפחדים. פחדנו הרבה יותר כשהיינו בברזיל. הפשע והאלימות שם הם בלתי נסבלים. קשה להסתובב ברחוב. אחותה של מוניקה, למשל, נוסעת ברכב משוריין, כמו רבים אחרים, כי פחד לעצור ברמזור. לא מזמן מוניקה נסעה עם הבנות לבקר את המשפחה בברזיל, וטלי לחצה לחזור כמה שיותר מהר".

- האם זה קשור לאנטישמיות?
"ממש לא. היו לנו ידידים לבנונים. באזור החנויות של סאן-פאולו יש סוחרים ערבים ויהודים, וכולם חיים בהרמוניה".

- ואיך אתם מרגישים בקיבוץ?
"חשבנו שנמצא יותר שיתוף בין החברים, כמו פעם. אנחנו רגילים לחיי קהילה כשעוזרים אחד לשני. ידוע שלדרום-אמריקאים יש לב חם. אבל אנו יודעים ש'הצבר' דוקר מבחוץ,

לא צריך להרחיק עד יערות הגשם של ברזיל, אפשר להסתפק בצימרים המשופצים של בית-השיטה שם גרים פאביו ומוניקה ושתי בנותיהם (טלי 9, ומריאנה, 3) שעלו מסאן-פאולו לפני שנתיים וחצי. בני הזוג, בשנות הארבעים לחייהם, מהנדסים במקצועם (הוא - בכימיה, היא - בהנדסת בניין) חיים איתנו, אך לידנו, מזה 8 חודשים. עד הקיץ האחרון גרו בכרמיאל. אך כאשר פאביו מצא עבודה במפעל לייצור תוספים לפלסטיקה ב"אלון תבור", הם חיפשו דירה קרובה ומצאו אותה כאן בבית-השיטה. פאביו עובד כמומחה במחלקה לפיתוח מוצרים.

מוניקה - שיערה קצר, בהיר, מסרק בצורת כתר מעטר את ראשה, וכשהיא נוסעת בקלאב-קר שלה רואים גם את הכלב רץ אחריה. עדיין קשה לה לדבר עברית, אך היא מבינה הכול. מה שלא קשה לה זה לבשל. הבישול הוא אהבת חייה, עוד מהבית. היא מבשלת בכל הסגנונות: כמובן אוכל דרום-אמריקאי, אך גם מזרחי, איטלקי, פולני, ממולאים, מרקים, סוגים שונים של ממתקים ומאכלים מיוחדים, למשל, אורז מתוק, פודינג חלב, הכול. היא מוכנה לבשל לחברים ולתושבים, רק תגידו.

- הגעתם בדיוק למלחמה, איך אתם מרגישים עם זה?

המעוצרות של 67

הנציגה שלנו בנבחרת הכדורסל בליגת-העל "גליל/גלבוע" של עודד קטש, היא **אביה בן-אליעזר** ("א") הרוקדת על הפרקט יחד עם קבוצת המעודדות, בין פסק-זמן אחד למשנהו. עימה רוקדות בנות "האולפן למחול" בהנהלת **ילנה זינשטיין** ואומרים שהן מפגינות מקצועיות, אנרגיה וסגנון, שלא מביישים אף קבוצה בארץ.

משחקי ליגת-העל מתקיימים באולם הספורט בגן-נר, וציבור רחב נהנה מהופעותיהן. לכל קטע מותאמים מוסיקה, ריקוד ובגד שונים: היפ-הופ, מזרחי, סלסלה ועוד. ילנה אומרת "שהבנות הן ברמה גבוהה, מתאמנות קשה, ומגלות התלהבות רבה. חלקן עושות 5 יחידות בבגרות, ואת העידוד הן עושות בהתנדבות. היופי, כך ילנה, הוא בניגוד: מצד אחד, משחק מאצ'ואיסטי, קשוח, ומולו - משהו רך, נשי. זה מה שמלהיב את הקהל!"

אז, עם מעודדות כאלה צריך לנצח!

תיקוני חשמל

מקררים, מדיחים, מכונות כביסה ועוד

גלעד טל, הנדסאי חשמל

תושב ותיק וחבר המערכת

מספרי טלפון: 6758, 052-4766956

*

הם אולי קצת מופנמים, אבל הם רוצים להשתלב בקהילה. מוניקה מציעה לציבור את תבשיליה, ומבטיחה שאת חום הלב תוכלו למצוא במאכלים שלה. שווה לנסות: טלפון 6070189, 050-8880987. תודה לכם, פביו ומוניקה, קליטה נעימה בחברתנו.

פלפל אסקבצ'י

מתכון של מוניקה

לוקחים 2 בצלים גדולים, 2 פלפלים אדומים, ו-2 פלפלים צהובים, וחותכים לקוביות. מניחים בקערה ושופכים עליהם שמן, ומכניסים לתנור ל-40 דקות. מוציאים ומשאירים לקרר. מתבלים במלח ובמעט שמן זית וחומץ. מגישים קר. יוצא מעדן!!

מזל טוב

לרעה קיטשבסקי

להולדת הנינה - דניאל

נכדתו של זאב

ברכות חמות

לכל המשפחה

מזל טוב

לבתיה ויעקב המאירי

להולדת הנכד - גיא

בן לעפרית ואיל אקרמן

לסבתא-רבה **שושנה**

לכל המשפחה ברכות חמות

ולדים זה שמחה!

שיחה עם שרה תרשיש, רכזת הגיל הרך

יציאתו של ילד אחר. לבית- השיטה יש ביקוש גדול, גם בגלל איכות החינוך, וגם בגלל ההרחבה. תושבים שלא מוצאים מקום, שולחים את ילדיהם לקיבוצים אחרים באזור. הנה המספרים:

- בבית-התינוקות יש 18 תינוקות
- בגנון "אורנים" - 17 פעוטים
- בגן "הדס" - 18 ילדים
- בגן "ורד" - 31 ילדים.

בנושא המטפלות אנחנו עובדים לפי התקן של התק"ם, שהוא הרבה יותר נדיב מבחינת היחס המספרי של מטפלת על מספר ילדים, לעומת התקן של משרד החינוך וגני וי"ו. זאת מתוך השאיפה לחינוך איכותי ביותר.

- כמה מרוויחה היום מטפלת בגן?

שרה: "כמו בכל הארץ, משכורות המטפלות הן סביב המינימום, אך בכל מקום ישנה התחשבות בוותק של המטפלת, בהשתלמויות שעברה, ועוד. אצלנו סעיפים אלה, לצערי, לא תופסים וחבל, חבל מאוד. אני מקווה לשנות זאת במהרה".

- מדוע המערכת בגירעון?

שרה: "שתי סיבות עיקריות לכך:

- א. הוצאות עבודה (משכורות) שהן גדולות עקב התקן לפיו אנו עובדים.
- ב. המבנים הישנים הזקוקים לאחזקה שוטפת יקרה: נזילות, פיצוצי מים, תקלות חשמל ועוד".

מי עומד היום בראש הענף הכי גדול בבית-השיטה?

לאחר שאיילת חנוכי סיימה את כהונתה, באה במקומה שרה תרשיש חברת קיבוץ גבת, אם ל-5 ילדים, וסבתא ל-5 נכדים. לאחר פרישתה לפנסיה מוקדמת, לכדו עיניה של שרה מודעת 'דרושים' באינטרנט, והיא הוזמנה לראיון עבודה.

שנים רבות עסקה בחינוך: מורה בבית-ספר יסודי בגבת, מנהלת בית-ספר אזורי, ומנהלת בית-ספר עירוני בחיפה. ליד תנור חימום וערימות של ניירת, היא מתארת את המערכת שקיבלה:

"מצאתי כאן מערכת מפוארת, צוותים קבועים, מטפלות מבוגרות וצעירות, נהלים מסודרים, מטרות מוגדרות, מוסר עבודה גבוה - זה ייחודי לבית-השיטה. בקיבוצים אחרים המטפלות הן צעירות הבאות לשנה ועוזבות. אני מתפעלת מהקביעות, מהיחסים הטובים בין הצוותים, ובתוך הצוות עצמו, מהמסירות בעבודה. למשל, כאשר מטפלת נופלת למשכב, היא תגיע לעבודה, אם יתברר לה שאין מחליפה. זה נדיר למצוא בטיפול נשים מבוגרות ומנוסות המהוות גורם רציני ויציב".

- האם התפוסה בבתי-הילדים מלאה?

שרה: "התפוסה מלאה פלוס!! אין לנו מקום לאף ילד נוסף. לאחרונה הצלחנו לקלוט את שני ילדיו של גל גרזי, עקב

"הדס", הילדים פגשו בדרך ציפור מתה. רונית שאלה אותם למה היא מתה? והם ענו: הערבים ירו עליה טילים... למרות שאנו רוצים להגן ולעטוף אותם, לא צריך לנתק אותם מהמציאות. כמובן, שיש לעשות זאת במינון הנכון.

"על התחום הפדגוגי אחראית יעל שגיא, על התחום המקצועי - הפסיכולוגית שוש לבנה, על העזרה הפרטנית - פנינה בר-תור. ככלל, הילדים מקבלים העשרה, הצגות, חוגים, מפגשים עם אמנים, תנועה, טיולים ועוד. גם יותר מדיי זה לא טוב.

סך-הכול, אני מרגישה פה טוב. את הקשר עם ההורים אני עוד צריכה לבנות. לא מזמן קיימתי שיחת הורים ראשונה, ובאו רק 3 אימהות... כשהתעצבתי, אמרה לי חברה שזה סימן טוב, כי אם היו בעיות חריפות, כו-ל-ם היו מתייצבים. ובכל-זאת, הייתי רוצה מאוד לראות אותם, להכיר מקרוב. אני מקווה שזה עוד יקרה".

תודה, שרה, ובהצלחה!!!

מזל טוב
לענת ותבי ענתבי

להולדת הנכדה הראשונה - ענבר
בת ליוותם והילה
באבן יהודה
צרות ברכות לכל המשפחה

מזל טוב

ללימור וסטיב שריקה

להולדת הבת - ליה
לסבאים רותי ואורי פלג
לסבתא-רבה מיכל
זר ברכות לכל המשפחה

מזל טוב

לחן ולירן וינקור

להולדת הבת - ירדן
לסבאים אלינור ועודד צפרייר
להולדת הנכדה
שפע ברכות לכל המשפחה

מזל טוב

למילכה רימון

להולדת הנכד - עומר
בן לאסנת ותום
שפע ברכות לכל המשפחה

- מהי עלות אחזקת ילד במערכת?

שרה: "בבית-תינוקות - 2.000 ₪, בגנון "אורנים" - 1.850 ₪, בגנון "הדס" - 1.750 ₪, ובגן "ורד" - 1.150 ₪. פה ושם יש בעיות גבייה. לפעמים צריך לרדוף אחרי ההורים, אך הרוב בסדר."

- מה החזון שלך?

שרה: א. "להקים 'צוות לומד', זה אומר שהמטפלות ישתלמו באופן מתמיד, כי מערכת שאיננה לומדת - איננה מתפתחת. ב. העלאת משכורות למטפלות. הן עובדות קשה מאוד מכל הלב, ואינן מקבלות את התמורה הראויה.

ג. אני מתכננת לגבש, בשיתוף עם הצוות, כמובן, את "האני מאמין" שלנו: ייחודיות, שאיפות, דגשים. כבר התחלנו לדון בתכנון השנה הבאה: שיבוץ הילדים, גיבוש צוות, תקציב וכו'.

- האם הילדים מושפעים מהמלחמה בעזה?

שרה: "אין ספק שהם מרגישים. זה מתבטא באמירות, בציור, במשחקי מלחמה שעלו יותר. לדוגמה: בטיול של גן

זו ילדותי השנייה

קרן ארנון

האזורית "הגלבוץ", הנהלת "רשת עמל" וועד ההורים.
היו בקהל הרבה אורחים מבית-השיטה, אני בטוחה שנהניתם! בעיניי היה יפה, מרגש, זורם, ססגוני, צעיר ורענן. אני שמחה שאנחנו מצליחים שנה שנייה להעלות הפקה כה מרשימה!

תנחומים
לפיו בוטנסקי
ולמשפחה
במות האם ברטה

תנחומים
לחנה פלג
ולמשפחה
במות האב
צבי רולניק
נקבר בבית-השיטה

מקור מול מקור

ברכות לאופיר לוטן על זכייתו במקום הראשון בתחרות ארצית של צילומי ציפורים שנערכה על-שמו של הצפר והצלם עמית גפן (21) שנפטר ממחלה קשה. אופיר הצליח לתפוס בעדשתו דוכיפת מקרבת מזון למקור גוזלה. מדהים!! את התחרות ארגנה "החברה להגנת הטבע", ולאופיר הוענק בפרס כספי ע"י משפחת גפן.

בשנה שעברה העלה ביה"ס "עמל עמל חרוד" מחזמר משירי הלהקות הצבאיות. השנה המשכנו במסורת הזמר העברי עם שיריו המקסימים של אהוד מנור, והעלינו את המחזמר "זו ילדותי השנייה".

שיריו המגוונים של אהוד מנור נוגעים בנו בכל תחומי החיים. הוא כתב שירים לפסטיבלי זמר, לסרטים, תרגם מחזות-זמר ועוד המון שירים יפים ומרגשים. כך שמעבר ל"שואו" הנהדר, אנחנו מרגישים שזו זכות גדולה לקרב את הילדים לזמר העברי, ולהעשיר את עולמם התרבותי, מעבר לתוכניות הריאליטי, הצ'טים והגלישה באינטרנט.

לאורך התהליך כולו, על הבמה ומאחורי הקלעים, למדו הילדים דברים חשובים לחיים: משמעת, אחריות, התמסרות, התחשבות, עבודת צוות ועוד.

בימים שאחרי המופע ניתן לשמוע אותם שרים את השירים היפים האלה בהפסקות, בחצרות ובמדרגות בית הספר.

זה לא מובן מאליו להעלות הפקה כה גדולה, בה משתתפים על הבמה, 140 ילדים. יש בבית-הספר צוות של מורים ועובדים שאוהבים אותו, מגויסים ומעוניינים לקחת אחריות ולתרום מעבר לשעות העבודות הרגילות. את העבודה האומנותית-מקצועית עשו אנשים מוכשרים וטובים, ביניהם חיים אסנר ודגנית גולן, ובראשם בלה בן-ארי שעושה זאת בכישרון, בחן ובמקצועיות. כמובן שמאחורינו גופים תומכים שמפרגנים לעשייה החינוכית שלנו: המועצה

3"e וחבילה לכל חייל

היו זמנים שלבית-השיטה היו מעל 80 חיילים סדירים, ויחד עם המילואים - מעל 100 איש בחאקי. הם נהנו מחבילות ששלחה ועדת קשר בראשות **בת-ציון שושני**, משירותי כביסה וגיהוץ שעמדו לרשותם מרגע נחיתתם כאן במשק. לאחר מלחמת יום הכיפורים עבדה **בת-ציון** כמזכירה טכנית עם **יובל ארנון**, מזכיר ורכז משק. הם ניהלו "רומן" בהמשכים. להלן קטעים ממנו, לכבוד החיילים של היום:

27.1.79

לבת-ציון,

היות ואינני חרזן כמוך, אכתוב בלי חרוזים, אבל מהלב... אין כמו אהבות ישנות, אשר מתחדשות מדי שנה, והופכות להיות אהבות חדשות. למען האמת, התרגשתי גם מהעוגה, וגם מהחרוזים. לא חשבתי שלאחר מספר שנים של פרידה, עדיין תזכיר את תאריך יום הולדתי, ועל כך, קבלי נשיקות ממני. לך ולדוד, המון תודה, ונקווה שעד מאה כעשרים תגיע אלי כל שנה העוגה הטובה שנקראת במשפחתנו "עוגת בת-ציון".

להתראות והמון נשיקות,

מהמחזר הוותיק

יובל ארנון

לבת-ציון המון שלום,

אני מודיע לך שחבילה כזו עדיין לא קיבלתי בכל ימי חי, ועל כך תבואי על הברכה. את לא מתארת לך מה זה לשבת בגולה/ן ולקבל חבילה. הייתי אומר שזה מראה על יחס!! וטוב שיש כאלה שעדיין יש להם יחס אליי. לגמור מזכירות 3 שנים, ולבסוף לקבל יחס וחבילות, זה שווה הרבה! אינני יודע מדוע את שולחת לי "תודה". ברור ומעבר לכל ספק שהתודה מגיעה לך, ורק לך! היות ואין לי גלויה מתאימה לשלוח לך, תארי לך כזו שיש בו תודה ונשיקה, ואיזה לב עם חץ... אם מצאת אצלך, תוכלי למלא אותה ממני, ועל חשבונני.

תקופת המילואים מתקרבת לסיומה בעוד 10 ימים, וזה טוב. פשוט נמאס כבר עם כל השמירות והריחוק מהבית. אני מקווה שאת מסתדרת יפה עם חברי המזכירות, וטוב לשמוע שיעקב בסדר ומחליף אותי במילים טובות. היות ומזמן לא קיבלתי חבילה, ומזמן לא כתבתי מכתבים (היד התייבשה לי), אסיים כאן, ושוב תודה רבה,

יובל ארנון, גבעת יואב

פנסיה בראש

שנת 2009 צפויה להיות השנה של עדכון תקנוני הפנסיה בקיבוצים. התנועה הקיבוצית מסיימת בקרוב סבב מפגשים אזוריים עם חברי הקיבוצים, ולאחר מכן תפרסם הנחיות לבניית תקנון פנסיה, או תקנון בסיסי שממנו יותאם לכל קיבוץ תקנון לפי צרכיו.

העקרונות הבסיסיים של התקנון נוגעים, בין היתר, בקצבה המינימאלית שהקיבוץ חייב לשלם לכל החברים הזכאים. התקנון קובע שהקצבה המינימאלית תהיה לא פחות מ-35% מהשכר הממוצע במשך כיום כ-2,650 ₪, ולא תמשיך להיקבע על-פי החישוב כיום שנערך מדי שנה ע"י "ברית פיקוח", ומבוסס על רמת חיים הממוצעת בקיבוצים, כפי שמשקפת במאזנים.

אדי קודלש, שמיר, יועץ פנסיוני, 'קיבוץ'

2008 - סיכום גמלאי עולמי

זו הייתה שנה של שבירת כמה שיאים עולמיים שעניינם הגיל: המטפס המבוגר ביותר על האוורסט - בן 77, האישה המבוגרת ביותר ללדת ילדים - בת 70, החברה המבוגרת ביותר בפייסבוק בת 102. בן 101 שבר שיא גינס במרתון, בן 61 לקח מדליה אולימפית (!) ראשונה. מפלגת הגמלאים הכניסה נציגים ל-14 רשויות מקומיות. זו הייתה גם שנה של פיתוחים רפואיים מתקדמים לגיל הזהב, ומהצד השני - שנה של פטירות כוכבים (פול ניומן, צ'רלטון הסטון, דן שומרון, המהרישי יוגי, איב סן לורן). לכוכב-העל קירק דגלאס יש בלוג במייספייס, להקת "האבנים המתגלגלות" עדיין שוברת קופות, וברברה סטרייסנז - גם. גיין פונדה (70) עומדת להוציא ספר חדש על חיי המין בגיל השלישי. אז, נראה כי החיים רק מתחילים....

מתוך אתר מוטק'ה

גמלאים וגמלאים-בדרך! אתם מוזמנים להעשיר את המדור בידע, הרהורים והשגות. זוהי המשבצת שלכם ועבורכם.

טיפ לחיסכון בחשמל

תפוחי אדמה

אם אתם מתכוונים לאפות תפוחי אדמה בתנור, השרו אותם בים מלח במשך שעה. זמן האפייה יתקצר, וגם הטעם ישתבח. וגם חסכתם כסף...

מה קרה

ומה קורה?

בקהילתנו המתחדשת והמתרחבת. מומלץ לערוך סיור בהרחבה ולהתרשם מהעוצמה ומהדיירים החדשים.

@ מה קרה? מה לא קרה מאז היומן האחרון: מלחמות, בחירות, נשיא שחור, כבישים, מסיבות, כאב, שמחה, סבל, התרוממות-רוח, דאגה - חוץ מגשם, נדמה שהכול קרה....

@ "עופרת יצוקה": מעט מחיילינו, סדיר ומילואים, גויסו למלחמה. הבודדים עימם שוחחנו, לא התלהבו לשתף אותנו בחוויותיהם. המלחמה מאחורינו, ואנו מתפללים להחלמת הפצועים, ומשתתפים באבלן של המשפחות שאיבדו את יקיריהן במלחמה.

@ חורף שחון מסכן את שדותינו! עד כה ירדו 154 מ"מ, כשהממוצע הרב-שנתי הוא 245 מ"מ. עדיין מקווים שפברואר לא יאכזב!!

@ מיפקד חנוכה התקיים ברוב אש והדר על מגרש המיפקדים בביצוע מלהיב של חברת הילדים. בימי החנוכה אירחנו את ח"כ שלי יחימוביץ' שספרה על פעילותה במפלגת העבודה. המפגש התקיים במסגרת שבת נושא.

@ ערב שירה לזכרו של יוחנן גל התקיים בהנחיית הזמרת סי היימן בחדר-האוכל, בהשתתפות רבים מחבריהם של איילה ויוחנן.

@ מערכת הכבישים הפנימית נסללה מחדש וסומנה בצבעים בולטים ומאירי עיניים. (ר' כתבות בעמ' 6 ו-7). על המלאכה ניצחו עמיקם ושלמה אוחיון, יחד עם עמירם, עמרם, גידי,

ההרחבה מתרחבת

בימים אלה נכנסים עוד ועוד דיירים להרחבה, ובלילה כבר רואים אורות רבים מנצנצים על פסגת ההר. נראה כי יש המשך לבית-השיטה, יש אור בקצה ההר. ברכות חמות לדיירים שנכנסו לבתיהם, ראשון-ראשון ואחרון-אחרון:

1. זוהר ורגב מלר
2. משה ואתי טסלר
3. יעל ותמיר פיאטקה
4. אמיר קייזר
5. רונית וציוני אהרון
6. קלרה וחנוך נוח
7. מיכאל נוח
8. אבי ופנינית ולדמן
9. מירי בן-דוד
10. כרמלה ומאיר פרידמן
11. טל ואיתי שביט
12. סמדר לוסגרטן
13. שירי וגרהם דובסון
14. וניקור יואל
15. הדר בלכר ועוזי אהרון
16. קטי ויעקב דורי
17. לבנת ורון וולטר
18. יונתן רויטמן
19. יפעת מאירי ואורי גוריון
20. בועז ולירון ויטמן

בשעה טובה לכולכם!!
מאחלים חיים יפים ומשותפים

מה קרה ומה קורה?

המשך מעמוד קודם:

זקוקים העסקים הקטנים לרוח גבית של המוסדות.

@ "טלמשק" גם באתר בית-השיטה! מעתה ניתן להתעדכן במתרחש בקהילה ע"י לחיצה על חלון הטלמשק באתר. מומלץ לתושבים שאינם מחוברים לרשת הכבלים הפנימית.

@ הפינה לזכרו של **מנחם אורן** ("חדר מנחם") הועברה מגן א' הישן, לחדר עיון ליד ספריית המורה, ובה ספריו ואמרותיו בנושאי חינוך וחברה. במשך שנים רבות שימש "חדר מנחם" כחדר ישיבות של הצוות החינוכי.

@ **מזח"ט**: במסגרת "המחנות העולים" יצאה **כיתה י"א** לסמינר הכרות עם הצד הדרומי של תל-אביב. הציצו אל חיי הלילה, בילו בדיסקוטק וסיירו בתחנה המרכזית הישנה, בסיוע מדריכם החביב - **דניאל**.

@ לציון יום השואה הבינלאומי (27.1) הוקרן במרח"ב (שהיה מלא מפה לפה) הסרט התיעודי "מנחם ופרד", בהשתתפות יוצרת הסרט עפרה טבת. תודה **לשורי ויעל שגיא** שהכינו את הערב.

@ היכוננו לבחירות!! ב'שבת נושא' התארח ח"כ **חיים (ג'ומס) אורון**, ראש מר"צ החדשה, ואחר-כך אנשי מפלגת העבודה: ח"כ **אבישי ברוורמן**, **מתן וילנאי**, **ודניאל בן-סימון**. הבחירות ייערכו ב-10.2 והפעם כולנו מצביעים!!

@ בבחירות לראשות המועצה נבחר ברוב מוחץ **דני עטר** שיתחיל קדנציה רביעית. בעד עטר הצביעו 245 איש, ובעד **מוטי כהן** 79. כל הכבוד וישר כוח!

@ ואם במועצה עסקינן, נדווח גם על פתיחתו של גן משחקים חדש שהוקם בתוך "**גן אלון**", וכן על המעקות הכחולות שהוצבו בשתי תחנות ההסעה, לבטיחות ילדינו. תודה **לגידי שרון** ולאנשי המועצה.

@ הפאב השכונתי אירח את **מיקי פלד** שהופיעה עם שירים שכתבה, ושכתבו לה. ערב נעים ומחבק. צוות הפאב המורחב כמעט קרס בקופה בגלל לחץ הקהל. סימן לבאות...

@ התגייסו לצה"ל: **גני ברוד** ליחידה קרבית "קרקל", **ספיר אלון** להדרכת העורף, **אורי בן-ששון** לחיל האוויר, **שיר כליון** ו**בוני ארז** לקורס ת"ש (תנאי שירות), **אורלי קייזר** לקורס מד"סים (מדריכי ספורט) בווינגייט, **איתי פרידינשטיין** לקורס סמלות מבצעים, ככולכן שירות ממצה ומעניין. לכו בשלום ושובו בשלום.

@ משמר השכונה בראשותה של **שורקה פרידמן** קורא לכם לדגל! שעתיים בלילה אחת לחודשיים, זה כלום, אבל זה הרבה. אז, תרשמו.

@ ברוכים הבאים **גל ויערית גרזי** ובנותיהם **אורין ועומר**, שכבר נקלטו במערכת החינוך. קליטה נעימה בביתנו-ביתכם.

@ **מסעדת "שיטים"** נסגרה אחרי שנה וחצי. כל עסק שנסגר, פוגע בחיוניות העסקית שח חצרנו. היום יותר מתמיד

"שיטים"

ט"ו בשבט, תשס"ט, 9.2.09

גיליון מספר 2772

ראיונות ועריכה: **אפרת שלם**

מערכת: **ניצה וינקלר, ענת ענתבי, גלעד טל**

הגהה: **נטע גלבוץ**

הדפסה: דפוס "להב", טבריה

efratbat@bethashita.org.il